

Mint egy nagy kíváncságműsor, olyan volt a Pécsi Nemzeti Színházban az operaénekesek szerdai meghallgatása. Szinte futószalagon jöttek az ifjú tehetségek, mindenki egy-egy áriát adhatott elő, azután máris érkezett a következő jelölt. (A képen Gradsach Zoltán, aki szintén szerencsét próbált.)

A PNSZ operatársulatának vezetője, Gulyás Dénes könnyű, de egyben nehéz helyzetben is volt. Egyrészt, gyakran kedvére választhatott, mit is szeretne hallani éppen. Másrészt viszont a teljesítmények közül sok volt kiemelkedő, ezért aztán amikor választani kell majd, akkor azért elgondolkodhat a döntésén.

Már a jövő évi színházi szezonra zajlott a válogatás, méghozzá 11 órától, folyamatosan, a nagyszínpadon. A széksorok sem voltak üresek, hiszen a szakmabeliek, rokonok, barátok is eljöttek, füleltek, kíváncsiak voltak a produkciókra, amik későbbi felkérésekről, állásokról voltak hivatottak irányt mutatni.

– Nehéz öt percben bebizonyítani, ki mire képes – jelentette ki Gradsach Zoltán, aki idén végzett a Zeneakadémián, tehát képzett előadó. – Mindenki igyekszik azt énekelni, amiben a legjobb, ami a szívéhez közelálló. Egyetlen zongorakísérettel, hirtelen a legjobbat hozni cseppet sem egyszerű. A hangszeres közreműködő ugyanis ismeretlen személy, ezért akár „elcsúszás” is lehetséges. De természetesen, azt egy képzett válogató ki tudja szűrni.

Férfiak és nők, különböző hangszínből, az operairodalom széles skáláját

Írta:

---

adták el. Érdekes színfolt volt egy kínai, de magyarul kiválóan beszélő hölgy, aki olyan magas hangot adott ki éneke végén, hogy Gulyás direktor úr külön rákérdezett, valóban egy g-hangot sikerült-e a jelöltnek kiénekelnie?

Egy ilyen „hangpróba” már nem arról szól, hogy egy csiszolatlan gyémántot valaki megtaláljon. Arra kicsi az esély, az őstehetségek is kijártak valamilyen előiskolát. Legalábbis arra a hatvannál több próbálkozóra igaz az állítás, aki megjelent a deszkákon.